

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
3 У. 8641/21
26.05.2022. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Богдановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Маје Панић, чланова већа, са судским саветником Аном Ковачевић, записничарем, у управном спору по тужби тужиоца из ул. бр. , чији је пуномоћник Михаило Павловић, адвокат из Београда, ул. Змаја од Ноћаја бр. 9/4, против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података личности, Београд, Булевар краља Александра бр. 15, ради поништаја решења број: 071-04-210/2021-03 од 12.04.2021. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 26.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

II **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, ставом I диспозитива, обуставља се поступак извршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број: 071-01-1036/2020-03 од 04.01.2021. године, покренут по предлогу тужиоца а спроведене радње се поништавају. Ставом II диспозитива оспореног решења одбија се захтев тужиоца за накнаду трошкова извршног поступка, као неоснован.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 21.04.2021. године, преко пуномоћника, тужилац оспорава законитост става II диспозитива оспореног решења туженог, са свих законских разлога. Истиче да, као историчар, нема правно образовање да би могао адекватно да води најпре управни а потом и извршни поступак пред Повереником, а због чега је имао право да ангажује адвоката сагласно чл. 49-53. Закона о општем управном поступку. У прилог наведеном указује на пресуду Европског суда за људска права у предмету “Бибић против Хрватске”, као и на пресуду Управног суда У. 16603/2019 од 03.03.2020. године. Када је у питању конкретан поступак, наводи да је ангажовање пуномоћника било неопходно и да је Инфостан на крају поступио по

поднетом захтеву искључиво захваљујући адвокату. С тим у вези наглашава да не би ни било потребе за писањем жалбе нити за вођење извршног поступка да је Инфостан поступио по поднетом захтеву за приступ информацијама од јавног значаја. На основу изнетог предлаже да суд у спору пуне јурисдикције реши ово правно питање и обавезе Инфостан на исплату износа од 16.500,00 динара на име састава предлога за извршење од стране адвоката, износ од 9.750,00 динара на име састава захтева за доношење решења и износ од 9.750,00 динара на име састава захтева за закључење извршног поступка, све са законском затезном каматом од дана доношења решења Повереника па до исплате. Предлаже да суд обавезе туженог на исплату трошкова управног спора у износу од 16.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Тужени орган је у одговору на тужбу предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбама члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из оспореног решења произлази да је тужилац дана 21.01.2021. године поднео туженом предлог за извршење решења број: 071-01-1036/2020-03 од 04.01.2021. године јер извршеник ЈКП "Инфостан технологије" није поступио по налогу у законом прописаном року. У наведеном предлогу је истакао захтев за накнаду трошкова у износу од 16.500,00 динара, а трошкове је тражио и за састав поднеска, у износу од 9.750,00 динара. Поступајући по поднетом захтеву тужени је донео решење број: 071-04-210/2021-03 од 18.03.2021. године којим се дозвољава извршење решења од 04.01.2021. године и којим се извршенику ЈКП "Инфостан технологије" оставља накнадни рок од два дана за извршење наведеног решења. Након што је ЈКП "Инфостан технологије" из Београда обавестио туженог да је поступио по решењу од 18.03.2021. године тако што је тужиоцу упутио одговор број 4409/12 од 01.04.2021. године, тужени је, ставом I диспозитива, обуставио поступак на основу члана 203. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 28. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Одлуку из става II диспозитива којом је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова извршног поступка тужени је донео након што је утврдио да тражени трошкови нису били нужни нити оправдани. Ово стога што се управно извршење решења, у складу са одредбама члана 192. став 2. Закона о општем управном поступку, спроводи по предлогу странке, односно по поднеску чија је садржина прописана одредбом члана 58. истог закона, при чему се на интернет страници Повереника налазе формулари аката који се могу поднети, па и предлог за управно извршење решења, чијим преузимањем и попуњавањем тражилац извршења стиче могућност подношења уредног и на закону заснованог предлога, а самим тим нема ни потребе за ангажовањем адвоката.

Одредбом члана 84. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", број 18/16) прописано је да су трошкови поступка издаци за таксе, лични

трошкови странке (трошкови доласка и губитка времена и зараде), неопходни и оправдани трошкови заступања странке и трошкови усмене расправе и извођења доказа (стварни трошкови сведока и стварни трошкови и награде вештака, тумача, преводаца и привремених заступника, трошкови увиђаја и сл.), као и посебни издаци у готовом новцу органа који води поступак (путни трошкови службених лица, огласи и сл.).

Одредбом члана 85. став 3. истог закона прописано је да кад је првостепени поступак покренут захтевом странке, она сноси трошкове поступка.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе Закона о општем управном поступку, суд налази да ставом II диспозитива оспореног решења није повређен закон на штету тужиоца. Наиме, иако се тужбом основано истиче да свака странка може ангажовати адвоката, суд налази да кад је управни поступак покренут захтевом странке она сноси трошкове поступка, сагласно цитираној одредби члана 85. став 3. Закона о општем управном поступку. Сагласно наведеном, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем, у ставу II диспозитива, применом одредбе члана 87. став 2. Закона о општем управном поступку, одлучио да се одбија захтев тужиоца за накнаду трошкова извршног поступка, дајући за своју одлуку довољне разлоге, које као правилне и на закону засноване прихвата и суд.

Суд је ценио наводе тужбе који се односе на пресуду Европског суда за људска права у предмету “Бибић против Хрватске”, у вези са правом странке да има пуномоћника, али налази да исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке у предметној управној ствари. Ово стога што је наведеном пресудом указано да се не може сматрати неоправданом подносиоцином одлука да буде заступана од стране адвоката пред Уставним судом, код чињенице да се ради о поступку у ком се одлучује о сложеним питањима која се тичу заштите темељних права и слобода, а који поступак се не може поредити са предметним поступком пред органом управе.

Суд је ценио наводе тужбе који се односе на пресуду Управног суда У. 16603/2019 од 03.03.2020. године, па је нашао да је наведеном пресудом уважена тужба и поништено је решење туженог у ставу IV диспозитива којим је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбе након што је суд нашао да је у том поступку жалба била усвојена због чега је, сагласно члану 85. став 6. Закона о општем управном поступку, требало обавезати даваоца информације - Више јавно тужилаштво у Београду, као првостепени орган у предметној управној ствари, на надокнаду трошкова изјављене жалбе. Сагласно наведеном, суд налази да ови наводи не могу бити од утицаја на доношење другачије одлуке у предметном поступку одлучивања по предлогу странке за извршење решења.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да они нису од утицаја за другачију оцену законитости оспореног решења, имајући у виду да је оспореним решењем правилно утврђено чињенично стање на које је правилно примењено материјално право.

Суд је одбио, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром да није успео у предметној управној ствари, па је применом

чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 26.05.2022. године, 3 У. 8641/21

Записничар
Ана Ковачевић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Богдановић,с.р.

БТ